

Komisyon 7

Özel Eğitim Komisyonu Kararları

1. Özel eğitim ile ilgili yasa ve tüzük çalışmalarında ve özel eğitimin yeniden yapılandırılmasında, özel gereksinimli bireylerin kaynaştırılmaları ve uzun vadede tam katılımlı / bütünleştirilmiş eğitim sistemine geçiş temel politika olarak esas alınmalıdır. Özel gereksinimli öğrencinin normal eğitim programında en az kısıtlayıcı ortamlarda özel destekle tam katılımı/ bütünleştirilmesi amaçtır.
 - a. Okulların, tüm çocukların eğitim gereksinimlerine hizmet verecek şekilde düzenlenmesi, öncelikle gereksinimli çocukların daha eşit koşullarda eğitime erişmelerini ve katılmalarını sağlanmalıdır. Bu kapsamda öncelikle gereksinimli çocukların ulusal eğitim planlamasının, program geliştirilmesinin ve okul organizasyonunun bir parçası olması için gerekli çalışmalar başlatılmalıdır.
 - b. Özel gereksinimli çocuklara da, özel gereksinimli olmayan çocuklar kadar eşit kaynaklar sağlanmalıdır.
2. Milli Eğitim Bakanlığı çatısı altında “Üst Koordinasyon Kurulu’nun” oluşturulması. Bu üst kurulda yer alacak olanlar;
 - Sağlık bakanlığı ilgili daire müdürü
 - Çalışma Bakanlığı ilgili daire müdürü
 - M.E.B bakanlık Müdürü
 - Özel Eğitim Dairesi Müdürü
 - Maliye Bakanlığı ilgili müdürü
 - İçişleri ve Yerel yönetimler Bakanlığı ilgili müdürü
3. Özel eğitim hizmetlerinin, özel gereksinimli bireye sağlıklı ve çağdaş bir normla ulaştırılması, çalışmaların koordineli ve bilimsel yürütülebilmesi için tam donanımlı Özel Eğitim Daire’nin kurulması gerekmektedir.
4. Her bölgede özel eğitim merkezlerinde merkez müdürü başkanlığında Eğitsel Değerlendirme ve İzleme Komisyonu kurulmalı.
5. Bu komisyon öğrenciyi değerlendirerek gerekli yönlendirme yerleştirme ve izlemeyi yapması.

6. Kaynak sınıf öğretmenleri bölgedeki özel eğitim merkezlerine bağlı olmalı.
7. Özel gereksinimli bireylerde erken tanı devlet kanalı ile olmalıdır. Sağlık Bakanlığı'na bağlı devlet hastanelerinde özel gereksinimli bireyler için en az 3 imza ile tıbbi tanısı gerçekleştirilmeli. Buna bağlı olarak raporlar 1 yıllık düzenlenmeli ve 1 yılın sonunda yeniden değerlendirilmelidir.
8. Riskli olduğu, tıbbi olarak uygulanan testler neticesinde belirlenen gebeliklerin sağlık ve MEB'e rapor ile bildirilmesi ve takibinin yapılması zorunlu olmalı. Bu sebeple, doğum öncesi ve sonrası dönemde, ebeveyn ve/veya bebeğe önleyici tarama testlerinin, devlet veya özel gözetmeksiniz, tüm hastane ve kliniklerde uygulanması, sonuçlarının riskli/kesin tanı olarak raporlandığı durumların MEB'e bildirilmesi zorunlu olmalı.
9. 0-72 ay dönemine ait özel gereksinimli çocukların eğitim, aile eğitimi, ev eğitimi ve kurum eğitimi MEB tarafından ve denetiminde yürütülmesi.
10. 0-18 yaş eğitim-öğretim örgün olarak; 18 yaş ve üstü yaygın eğitim olarak yaşam boyu eğitim Milli Eğitim Bakanlığı denetiminde sürdürülmesi.
11. Özel Eğitim alanında yapılacak olan denetleme "alan müfettişliği" dikkate alınarak ölçme değerlendirme teknikleri temelinde, objektif olarak yapılmalıdır.
12. Özel Eğitim merkezlerinde taslak eğitim çerçeve eğitim program hazırlanmalı.
13. Özel eğitim merkezleri tarafından özel gereksinimli bireylere verilecek olan mezuniyet belge ve tamamlanan programların kriterleri doğrultusunda sertifikalarının geçerliliğinin olabilmesi için bir çalışma yapılması,
14. Özel gereksinimli bireylerin özelliklerini içeren ve ölçme değerlendirme sistemine bağlı özel sınav tüzüğü tüm eğitim basamaklarını kapsayacak şekilde oluşturulmalı,
15. Özel eğitim gereksinimli birey ilgi ve yetenekleri doğrultusunda mesleki eğitime yönlendirilir. Mesleki eğitimini tamamlayan özel gereksinimli bireyler iş koordinatörleri gözetiminde işe yerleştirilerek takibi yapılır.
16. Özel eğitim merkezlerinde görevlendirilen ilgili uzman ve öğretmenlerin gerektiğinde gezici olarak görevlendirilmesi.
17. Özel eğitim merkezlerine öğrenci sayıları ve öğrenciye verilen hizmetler dikkate alınarak giderler için okullara bütçe ayrılması. Ayrıca okulların yapacağı projelerin bakanlık tarafından finanse edilmesi
18. Özel eğitim kurumlarının fiziksel alt yapılarının (personel, araç-gereç, programlar...) çağdaş normlar, teknolojik gelişmeler ve öğrenci gereksinimleri dikkate alınarak düzenlenip güçlendirilmesi,

19. Kurumların yapılarından kaynaklanan eksikliklerin devletin diğer kurumlarından sağlanacak destek hizmetlerle karşılanması,
20. Özel gereksinimli öğrencilerle ilgili alınacak kararların hazırlanacak BEP (Bireyselleştirilmiş Eğitim Programı)'ler doğrultusunda uygulanacak programların oluşturulmasında ve sürecin izlenmesinde özel eğitimci, sınıf öğretmeni, aile ve ilgili meslek grupları ile koordineli çalışılması
21. Özel gereksinimli bireylerle ilgili farkındalığı artırmak için basın yayın organlarının etkin kullanılması üniversitelerde çalışan akademisyenlerin de yükselmelerinde özel eğitim konusunda sosyal sorumluluk projelerini de yapmaları teşvik edilmeli
22. Özel Eğitim Dairesi içerisinde, eğitsel içerikli araç-gereç geliştirme birimi oluşturulması, bu daire içerisinde;
 - a. Araştırma – Geliştirme Birimi'nin kurulmalıdır.,
 - b. Bu birimde özel eğitim alanında, öncelikli sorun alanlarının belirlenerek, çözüme yönelik projeler üretilmesi, tarama ve değerlendirme süreçlerinde kullanılacak ölçme araçlarının geliştirilmesi ve dünyada yaygın olarak kullanılan araçların ülke koşullarına uyarlanması çalışmaları yürütülmelidir.
 - c. Gerek Bakanlık bünyesindeki AR-GE Birimi, gerekse üniversitelerin ilgili birimleri ile ilgili durumu saptamak, gereksinimleri belirlemek ve araştırma bulgularına dayalı olarak hizmetlerin düzenlenmesine ilişkin öneriler geliştirilmelidir.
23. Özel Eğitim Hizmetleri yaşam boyu her özel gereksinimli bireye devlet tarafından ücretsiz olarak sağlanmalı,
24. Çalışma bakanlığı tarafından özel gereksinimli çocuklar adına velilerine verilen paranın çocuğun gereksinimleri doğrultusunda kullanılıp kullanılmadığını ilgili birimler tarafından takibinin yapılması,
25. Her özel gereksinimli bireyin rahat bir şekilde ulaşabileceği 18 yaş üstü özel eğitim ve rehabilitasyon merkezlerinin oluşturulması,
26. İlköğretimlerini tamamlayan, genel ve mesleki öğretim programlarına devam edemeyecek durumda olan ve 15 yaşından gün almış olan özel gereksinimli bireylerin temel yaşam becerilerini geliştirmek, toplumsal uyumlarını sağlamak, iş ve mesleğe yönelik bilgi beceri kazandırmak amacıyla mesleki uygulama hizmeti veren kuruma yönlendirilir. Merkezde eğitim süresi 4 + 1 yıl olarak planlanır.
27. Yetişkin özel gereksinimli bireylerin toplumla iç içe yaşayabilmeleri için gerekli uzman desteği verilerek bağımsız olarak onların gereksinimleri, yeterlilikleri düşünülerek oluşturulacak yaşam evlerinin ivedi olarak hayata geçirilmesi

28. Aile yoksunluğu durumunda ya da ailenin kısa süreli ihtiyaçları halinde özel gereksinimli bireylerin yararlanabilecekleri bakım evlerinin (tam ve yarı zamanlı) oluşturulması
29. Tam bütünleştirme uygulaması devlet ve özel kurum farkı gözetmeksizin tüm kreş ve ana okullarda ihtiyaç halinde her sınıfa en çok 2 özel gereksinimli çocuk gelecek şekilde yapılandırılması ve sınıflarda gerekli düzenlemenin yapılması
30. Özel eğitim gereksinimli olan birey, ilgi ve yetenekleri oranında zorunlu ve parasız olarak özel eğitim kurum ve hizmetlerinden yararlanır.
31. Özel gereksinimli bireyler bireysel özelliklerine göre özel eğitim ortamlarından yararlanır.
32. Özel eğitim kurumlarında özel eğitim öğretmeni ve idari personel dışında; rehber öğretmen, psikolog, fizik tedavi uzmanı, sosyal çalışmacı, çocuk gelişimci, öğretici usta, sağlık personeli, öğretmen yardımcısı, bakıcı, resim, müzik, beden eğitimi, dans, drama, vs... uzmanları da bulundurulur.
33. Özel gereksinimli bireylerin eğitimine devamlılığını sağlamakla veli veya vasileri yükümlüdür. Devamlarını sağlamayanlar hakkında Milli Eğitim yasınının 59. Maddesinde öngörülen cezai müeyyideler uygulanır.
34. Özel eğitimde çalışacak olan görevlilerin görev tanımlarının, hak ve sorumluluklarının yapılması.
35. Özel gereksinimli bireyleri kapsayacak bir döner sermaye tüzüğü hazırlanması önerilir. Bu bağlamda döner sermayeyle elde edilecek ekonomik katkının bir bölümünün iş-meslek okuluna, bir bölümünün de direkt olarak buralarda görev yapan özel gereksinimli bireylere aktarılması esas olmalıdır.
36. Özel eğitim gereksinimi olan bireylerin özelde, okul yaşantılarında ve genelde toplumsal yaşantılarında karşılaştıkları mimari engeller kaldırılmalıdır.
37. Özel gereksinimli bireylerin doğum öncesi, sonrası ve gelişiminin her dönemine ait tıbbi ve eğitsel verilerini de içeren on-line sistemde bir veri tabanı etik kurallar dahilinde oluşturulmalıdır.
38. Özel gereksinimli bireylere hizmet sunacak kurumların tüzel ve gerçek kişiler tarafından da açılması, özel eğitim uygulamalarının etkinleştirilmesi ve geliştirilmesine katkı sağlayacaktır.
39. Özel özel eğitim kurumlarında eğitim alacak özel eğitim gereksinimli öğrencelerin, devlet tarafından tıbbi tanımlarının konması ve eğitsel değerlendirmelerinin yapılmış olması gerekmektedir. Bu kurumlarda öğrencilerin ihtiyaçlarına yönelik gerekli alan uzmanlarının bulundurulmaları esas alınmalıdır.

40. Özel gereksinimli bireylerin, sosyal yaşamın her aşamasında yer almaları, yaşam kalitelerinin artması ve gereksinimlerini en az sorunla karşılayabilmeleri için ülkenin bir özel gereksinimli bireyler yasasını oluşturup uygulamaya koyması ve devlet politikasını oluşturması gerekmektedir.
 41. Süregelen hastalığı olan çocuk ve gençlerin hastanede buldukları dönemlerde eğitim olanaklarından yararlanabilmeleri için hastane okullarının veya hastane eğitim odalarının Sağlık Bakanlığı ve Eğitim Bakanlığı işbirliği içerisinde kurulması için çalışmaların yapılması sağlanmalıdır.
 42. Eğitim teknolojileri özel gereksinimli bireylerin özelliklerine göre uyarlanmalı ve eğitim ortamlarında kullanılmalıdır.
 43. “Özel gereksinimli bireyler eğitim yasası”nın konu ile ilgili tarafların görüş ve önerileri alınarak hazırlanıp hayata geçirilmesi
 44. MEB bağlı bulunan okullarda özel gereksinimli öğrencilere sunulması gereken sosyal, sportif, sanatsal ve akademik eğitimlerin istenilen çağdaş düzeyde olması için gerekli olanakların sağlanması ve branşlardaki uzman kadroların oluşturulması.
 45. Özel eğitimde hizmet sunan tüm personel sürekliliği ve takibi olan hizmet içi eğitimlerle desteklenmeli
 46. Örgün eğitim kurumlarımızda öğrenme zorluğu grubunu oluşturan çocukların tanısı yapıldıktan sonra bireysel eğitim programları hazırlanmalıdır.
 47. KKTC’de yaşayıp da vatandaşlık alamamış özel gereksinimli kişilerin de maddi imkanlardan faydalanması için vatandaşı olduğu ülkenin ilgili kurumuyla temasa geçilip bundan faydalanması sağlanmalıdır.
 48. Üniversitelerin, özel eğitim alanında sosyal sorumluluk projelerinin başlatılmasında ve yürütülmesinde sorumluluk alması sağlanmalıdır.
-